

Arrest

nr. 122 390 van 11 april 2014
in de zaak X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 december 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. KERREBROUCK en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 7 november 2011 en heeft zich de volgende dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 10 januari 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 18 september 2013.

1.3. Op 29 november 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, S.S. (...), bent een twintigjarige soennitische Afghaan van Pashtounse origine. U bent geboren in het subdorp Malaka in het district Deh Bala (Haska Mina) in de provincie Nangarhar. U woonde daar tot uw vertrek uit Afghanistan. Uw vader, die autohandelaar was, stierf een tiental jaargeleden in een auto-ongeluk. Uw moeder en uw jongere broer I.S. (...) wonen nog steeds in uw geboortedorp Malaka. Uw oudere broer, S.Q. (...), werkt als tolk bij het Afghaanse Nationale Leger. U bent niet naar school geweest en bent bijgevolg analfabeet. U volgde wel koranlessen tot u ongeveer veertien jaar oud was. Uw familie heeft vier jerib grond die wordt bewerkt door de adoptievader van uw moeder. U zorgde voor de koeien.

De problemen die geleid hebben tot uw vertrek uit Afghanistan, werden veroorzaakt door het werk van uw broer S.Q. (...) bij het Afghaanse Nationale Leger. Nadat uw broer, een drietal maanden voor uw vertrek uit Afghanistan, tijdens zijn verlof naar huis was gekomen, kreeg u verschillende keren bezoek van de taliban die informatie wilden over uw broer omdat hij met de vijand samenwerkte. Later kwamen mannen van het district u arresteren omdat uw broer niet naar zijn werk was teruggekeerd en zij hem ervan verdachten met de taliban te werken. U werd vier dagen vastgehouden op het commissariaat en uiteindelijk weer vrijgelaten omdat u onschuldig werd bevonden. Vervolgens werd u door de taliban meegenomen naar een onbekende plaats op de berg Spin Gar. U werd vier dagen ondervraagd over uw broer. Toen u uiteindelijk zei dat u zou deelnemen aan de jihad en een zelfmoordaanslag zou plegen op voorwaarde dat u uw familie nog een keer mocht bezoeken, kreeg u hier de toelating voor. U werd geblinddoekt naar de moskee van uw dorp gebracht waar uw ontvoerders op u wachtten terwijl u afscheid ging nemen thuis. U trof echter noch uw moeder noch uw jongere broer aan toen het huis bezocht. U vluchtte langs de achterdeur naar een vriend van uw broer, I. (...), die u meedeelde dat het beter was om Afghanistan te verlaten. Met behulp van een smokkelaar ontvluchtte u uw geboorteland in de zevende maand van 2011. U arriveerde op 7 november 2011 in België waar u de volgende dag asiel aanvraagde.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u zeven werkdocumenten van het ANA van uw broer S.Q. (...) voor.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Er wordt aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof gehecht omdat u geen correct zicht biedt op uw identiteit, uw werkelijke achtergrond en leefsituatie en omdat uit uw verklaringen blijkt dat u weinig affiniteit vertoont met de omgeving waarvan u verklaart dat u er uw ganse leven doorbracht.

Een eerste vaststelling handelt over het feit dat u geen enkel document kan voorleggen ter bevestiging of ondersteuning van uw identiteit en herkomst.

U verklaart dat u de taskara's van u en uw vader in uw bezit had maar dat de zak met al uw spullen, waaronder uw documenten, door de politie werd weggegooid toen zij het park vrijmaakten waar u verbleef omdat u geen opvangplaats kreeg toegewezen (CGVS p.2). U verklaart dat u geen kopie heeft genomen van uw taskara, noch van die van uw vader (CGVS p.3). Er dient te worden gesteld dat het weinig aannemelijk is dat u geen enkel document ter staving van uw identiteit kan voorleggen en dat u geen voorzorgen nam om de enige identiteitsdocumenten waarover u beschikte, veilig te stellen. U verklaart nog contact met uw familie te hebben (CGVS pp.4,5) en u verklaart dat de taskara's van u en uw vader naar u werden opgestuurd nadat u een asielaanvraag indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) (CGVS p.3). In deze context is het merkwaardig dat u geen pogingen ondernam om andere documenten te bekomen die uw verklaringen over uw identiteit ondersteunen. Bovendien was het wel mogelijk om documenten over uw broers activiteiten bij het leger te laten opsturen (CGVS p. 5) waardoor het feit dat u geen enkel document over uw eigen identiteit voorlegt nog

meer in het oog springt. Het feit dat u geen enkel identiteitsdocument voorlegt en dat u duidelijk geen enkele vorm van inspanning hebt geleverd om uw (identiteits)documenten te bekomen om uw identiteit te staven in het kader van uw asielaanvraag, trekken uw geloofwaardigheid hier sterk in twijfel en wekken dan ook de indruk dat u uw werkelijke identiteit tracht te verbergen.

Daarnaast biedt u geen correct zicht op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie. U verklaart dat u een analfabete herder bent en dat uw oudere broer bij het leger werkte. Aan deze verklaringen kan geen geloof worden gehecht.

U verklaart dat u nooit naar school ging, analfabeet was en voor de koeien zorgde in uw dorp (CGVS p.3,11,15). Verschillende elementen in uw verklaringen wijzen er echter op dat u wel kan lezen en schrijven. U heeft bijvoorbeeld een facebookpagina waarop u berichten achterlaat, filmpjes post en foto's becommentarieert (zie documenten die werden toegevoegd aan het administratieve dossier). Verder geeft u aan dat u het emailadres van een vriend in een bericht aan uw broer heeft gestuurd zodat die zijn documenten naar dit emailadres kon sturen (CGVS p.5). Het is weinig aannemelijk dat iemand die analfabeet is zo actief is op facebook en berichten kan sturen. Uw verklaring dat u telkens naar de tekens kijkt en deze vervolgens typt om een bericht te sturen of u aan te melden op facebook is weinig overtuigend (CGVS pp.5,11). Uw activiteiten op uw facebookpagina zijn van die aard dat het weinig aannemelijk is dat een analfabeet persoon deze zou kunnen uitvoeren. Bovendien schreef u in uw profiel dat u de talen Hindi, Pashtou en Engels machtig bent en geeft u aan dat u houdt van 'Pashtou Poetry' en 'Pashtou SMS' (zie documenten die werden toegevoegd aan het administratief dossier). Hoewel u verklaart dat een vriend van u deze talen aan uw profiel toevoegde om meisjes te imponeren, lijkt uw wens om deze talen op uw profiel te zetten en het feit dat u aangeeft van poëzie te houden erop te wijzen dat u wel degelijk kan lezen en schrijven (CGVS p.24).

U verklaart verder dat u een oudere broer hebt die bij het leger werkt en dat u vanwege het werk van deze broer problemen ondervond met de taliban (CGVS pp.4,22,23). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de identiteit en de activiteiten van deze broer. Zo verklaart u tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw broer A. S. (...) heet (Verklaring DVZ vraag 30; CGVS Vragenlijst p.3). Bij het gehoor op het CGVS verklaart u echter dat de officiële naam van uw broer S. Q. (...) is en dat u bij uw eerste interview zijn koosnaampje, Akhtar Shah, opgaf wanneer men u vroeg naar de naam van uw broer (CGVS p.4). Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. Aangezien uw broer aan de basis ligt van uw problemen in Afghanistan is het dan ook merkwaardig dat u de koosnaam in plaats van de officiële naam van uw broer noemt in het kader van een asielaanvraag bij de Belgische autoriteiten. U legt documenten voor van S. Q. (...) zijn werk in het leger. U weet echter zo weinig over zijn betrokkenheid bij het leger, dat het CGVS het weinig aannemelijk acht dat de S. Q. (...) die op de documenten voorkomt uw oudere broer is. Zo kunt u niet zeggen waar uw broer verblijft op het moment dat u gehoord wordt op het CGVS. U verklaart dat hij verblijft in Farah, Nimroz en plaatsen waar hij aan het werk is (CGVS p.4). Een preciezer antwoord op deze vraag zou u niet kunnen geven omdat uw broer u hier geen informatie over geeft en omdat de verbinding met de telefoon daar niet altijd werkt (CGVS pp.4,14). Nochtans had u tweeënhalve maand voor het gehoor op het CGVS contact met uw broer om hem te vragen om zijn werkdocumenten door te mailen (CGVS p.5). Hij zou u namen hebben genoemd van plaatsen waar hij heeft gewerkt (CGVS p.9). In deze context is het weinig aannemelijk dat u niet zou weten waar uw broer werkte en verbleef op dat moment. U weet evenmin waar uw broer werkte in de periode dat u door de taliban werd ontvoerd (CGVS p.13). Noch kunt u zeggen in welke periode uw broer geleverd was in Farah (CGVS p.14). Verder zijn uw verklaringen over de manier waarop uw broer bij het leger kon beginnen erg vaag. U verklaart dat hij via een vriend, Imran, kon starten (CGVS p.14). Gevraagd of uw broer toelatingsproeven moest doen, verklaart u dat u niet weet hoe mensen in het leger binnengeraken of wat ze daar doen (CGVS p.14). Wanneer u gevraagd wordt naar het werk dat uw broer deed, verklaart u eerst verschillende keren dat u daar geen informatie over heeft en kunt u geen voorbeelden van opdrachten geven waarbij uw broer was betrokken (CGVS pp.9,12). Later verklaart u dat uw broer als tolk voor de Engelsen werkte (CGVS p.12). U zou dit pas hebben ontdekt toen u tweeënhalve maand geleden met hem contact had in verband met de documenten die hij u zou doormailen (CGVS p.12). Uw broer zou jullie voorheen slechts gezegd hebben dat hij voor het leger werkte (CGVS p.12). Het is niet geloofwaardig dat u ontvoerd werd door de taliban vanwege het werk van uw broer en nadien geen verdere informatie over de activiteiten van uw broer gehoord of gevraagd zou hebben, tot u tweeënhalve maand voor het gehoor bij het CGVS, een tweetal jaar na uw vertrek uit Afghanistan, van uw broer hoorde dat hij als tolk werkte. Het is weinig

geloofwaardig dat u bij uw interview bij DVZ op 1 december 2011 verklaart dat uw broer A. S. (...)heet en dat hij voor het Ministerie van Defensie in Kandahar werkt en dat u geen enkel document omtrent zijn activiteiten bij het leger voorlegt (Verklaring DVZ vraag 30; CGVS Vragenlijst p.3). Op het gehoor bij het CGVS legt u kopieën van documenten voor van de tolk S. Q. (...) en verklaart u dat het om uw broer gaat van wie u pas tweeënhalve maand voor het gehoor zou gehoord hebben dat hij als tolk werkte. Er kan bijgevolg geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de positie en het werk van uw oudere broer.

Voorgaande vaststellingen wijzen er op dat u het CGVS geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie. U legt geen enkel bewijs ter staving van uw identiteit voor. Er wordt geen geloof gehecht aan uw verklaring dat u analfabeet bent, noch aan uw verklaringen over de identiteit van uw broer en zijn activiteiten bij het leger. Op de asielzoeker rust nochtans de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie bij zijn asielaanvraag en geloofwaardige verklaringen omtrent zijn asielrelaas af te leggen. Het feit dat u bedrieglijke verklaringen aflegt in verband met uw scholingsgraad en de identiteit van uw oudere broer, doet afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat u weinig affiniteit vertoont met de omgeving waarvan u verklaart dat u er uw ganse leven doorbracht.

U kunt de naam van uw dorp niet noemen omdat u zegt dat u stottert (CGVS pp.3,6). U verklaart dat u de naam van uw dorp evenmin kunt schrijven (CGVS p.3). U geeft wel de naam van het subdorp, Malaka (CGVS p.6), maar dit dorp is niet terug te vinden op de kaarten waarover het CGVS beschikt (zie kaarten die werden toegevoegd aan het administratieve dossier). Wanneer gepoogd wordt uw dorp te lokaliseren door middel van vragen over de regio waarin uw dorp zich bevindt, blijkt dat u weinig affiniteit vertoont met de omgeving waarvan u verklaart dat u er uw ganse leven doorbracht. U verklaart dat uw dorp op een half uur à vijfenveertig minuten wandelen ligt van het districtscentrum (CGVS pp.6,7). De dorpen die juist naast het districtscentrum liggen zoals Tangi en Kateyan kent u echter niet of kunt u niet lokaliseren (CGVS pp.6,8). U verklaart dat u in de moskee hoorde praten over het dorp Tangi maar dat dit ver van het district ligt en dat u niet weet in welke richting (CGVS p.6). Van het dorp Kateyan, dat eveneens naast het districtscentrum Deh Bala ligt, zou u nog nooit gehoord hebben (CGVS p.8). U herkent het dorp Rawgai en u situeert dit dorp correct naast de dorpen Ahmad Khel en Khar Qalai (CGVS p.8). Over het dorp Sara Murgi, dat eveneens naast het dorp Ahmad Khel ligt, verklaart u echter dat u niet weet waar het gelegen is (CGVS p.8). U verklaart dat u vermoedt dat Sara Murgi op een verre afstand gelegen is en dat u de ligging van dit dorp zou kennen indien het dichterbij lag (CGVS p.8). De grote dorpen rondom uw dorp die u vernoemt – Sarkai Manzai, Kharkanai, Diakhel en Najano Qalai – zijn nergens op de kaarten terug te vinden (CGVS p.6). De dorpen die volgens uw verklaring op de weg van het districtscentrum naar uw dorp zijn gelegen – Diakhel, Pachayandorp en Kharkanai – evenmin (CGVS p.7). U noemt de districten die rond uw district Deh Bala gelegen zijn - Achin, Rodat, Pachir Agam, Kot – en u geeft aan dat de berg Spin Gar ook een grens vormt (CGVS p.7). Wanneer gevraagd wordt naar de ligging van Kot ten opzichte van uw district, verklaart u dat Kot aan de hoek ligt en dat Spin Gar in de richting van de zonsopgang, Achin langs de linkerkant en Pachir Agam langs de rechterkant gelegen is (CGVS p.7). U kunt echter niet zeggen hoe ver het district Kot van uw districtscentrum ligt en weet evenmin wat de afstand ongeveer is van uw dorp naar het district Kot (CGVS p.7). U verklaart dat u niets kunt zeggen over de afstand tot het district Kot (CGVS p.7). U verklaart dat het misschien dichtbij, misschien veraf ligt (CGVS p.7). Over de afstand van uw dorp tot het district Pachir Agam kunt u evenmin iets zeggen (CGVS p.7). Dat u nooit in de districten Kot en Pachir Agam bent geweest is geen overtuigende verklaring voor het feit dat u dat geen idee heeft van de afstanden van deze districten tot uw dorp (CGVS p.7). U verklaart heel uw leven in uw dorp in het district Deh Bala te hebben gewoond waardoor van u kan verwacht worden dat u meer voeling heeft met deze regio. Bovendien komt uw verklaring dat Kot aan de hoek, Spin Gar in de richting van de zonsopgang, Achin langs de linkerkant en Pachir Agam langs de rechterkant gelegen is, weinig spontaan en ingestudeerd over gezien u er niet in slaagt uw dorp in het district te situeren en gezien uw zeer beperkte kennis over de dorpen rondom uw dorp (CGVS p.7). Verder verklaart u dat de school waar de mensen van uw dorp naartoe gaan in het districtscentrum Deh Bala gelegen is en dat daar eveneens een ziekenhuis te vinden is (CGVS p.10). Naast Deh Bala zou ook de bazaar Kampapin beschikken over een ziekenhuis en een school (CGVSp.10). U verklaart dat Kampapin naast uw dorp ligt maar u weet niet hoe ver Kampapin van het districtscentrum Deh Bala is gelegen (CGVS p.10). Bovendien verklaart u nooit in Kampapin te zijn geweest (CGVS p.11). Dit wekt verbazing gezien uw verklaring dat Kampapin naast u dorp ligt én het feit dat uit uw verklaringen blijkt dat Kampapin het enige dorp is naast Deh Bala dat over voorzieningen beschikt als een school en een ziekenhuis (CGVS

p.10). Op de vraag of u de belangrijkste bazaars van het district Deh Bala kan noemen, verklaart u dat jullie bazaar die van het districtcentrum Deh Bala was (CGVS p.16). U zegt dat er misschien nog andere bazaars zijn omdat Deh Bala een groot district is, maar u kunt geen enkele andere bazaar noemen (CGVS p.16). Daarnaast is het opmerkelijk dat u niet weet met welke Pakistaanse provincie uw district Deh Bala grenst (CGVS pp.17,18). U verklaart dat u nooit aan de andere kant van de grens bent geweest (CGVS p.18). Echter, zelfs indien u nooit naar Pakistan zou zijn geweest, is het weinig aannemelijk dat uw district grenst met Pakistan en dat u er geen idee van zou hebben welk Pakistaans gebied aan de andere kant van de grens ligt (CGVS pp.17,18). U hebt verder geen weet van districten in Nangarhar waar Kuchi's komen, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in 2007 een vierde van de totale Kuchi-bevolking in de provincie Nangarhar overwintert in wel 151 gemeenschappen (CGVS p.21) (zie informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier). Dat u niets weet over de aanwezigheid van Kuchi's in uw regio, wekt dan ook grote verbazing. Tot slot weet u niet dat er een luchthaven ligt bij Jalalabad, hetgeen verbaast aangezien het hier een zeer bekende militaire luchthaven betreft, en geeft u correct aan dat u via Rodat naar Jalalabad moest rijden om het land te verlaten, maar kunt u niet zeggen welke gebieden u na Jalalabad doorkruiste op uw weg naar Europa (CGVS p.17). Uw kennis over uw regio, de dorpen, bazaars, omliggende districten etc. is vaag en zeer beperkt. In deze context is het dan ook merkwaardig dat u wél het districtshoofd van Deh Bala in de periode voor uw vertrek, de verkiezingskandidaten voor het parlement - Fereshta Anwari en Said Hakim Shah Mia - en de gouverneur van Nangarhar kent (CGVS p.18). Het opvallende contrast tussen uw onwetendheid over uw directe omgeving enerzijds en uw kennis over politieke persoonlijkheden uit uw regio anderzijds, lijkt er op te wijzen dat de kennis die u over uw regio bezit, ingestudeerd werd.

Uit bovenstaande elementen concludeert het CGVS dat u weinig affiniteit vertoont met de omgeving waar u heel uw leven zou hebben doorgebracht. Aangezien reeds werd opgemerkt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat u analfabeet bent (zie boven) kan van u zeker enige informatie over uw directe omgeving en de regio waar het geboortedorp waar u heel uw leven woonde verwacht worden.

Samenvattend dient gesteld te worden dat u de asielinstanties geen zicht verschaft op uw herkomst en de plaatsen waar u gewoond en verbleven heeft omdat u geen enkel identiteitsdocumenten voorlegt, u geen zicht biedt op uw reële achtergrond en leefsituatie en omdat u bijzonder weinig affiniteit vertoont met de omgeving waarvan u verklaart dat u er uw ganse leven doorbracht.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De documenten die u voorlegt hebben betrekking op het werk van S. Q. (...), volgens uw verklaringen uw broer, bij het Afghaanse leger. Zoals reeds werd vermeld, wordt geen geloof gehecht aan uw verklaringen over de activiteiten van uw broer bij het leger omdat uw kennis over zijn werk uiterst beperkt is, omdat u bij DVZ de naam S. Q. (...) nergens vermeldde en omdat u geen enkel identiteitsdocument voorlegt dat uw bloedband met deze man aantoont.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een

duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uw hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A 2 van Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

2.1.1. Betreffende zijn identiteit en herkomst, stelt verzoeker dat hij ter staving van zijn afkomst uit het subdorp Malaka in het district Deh Bala (Haska Mina) in de provincie Nangarhar zijn taskara voor legt, dat hij bovendien het bewijs van aangifte van verlies van het document bijlage 26 op datum van 25 november 2011 voorlegt, dat het voorleggen van beide documenten blijk geeft van de door hem geleverde inspanningen om zijn identiteit te staven, dat zijn taskara bewijst dat hij daadwerkelijk afkomstig is uit zijn geboortestreek zoals aan de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) verklaard, dat het bewijs van aangifte van verlies dan wel geen melding maakt van de taskara maar wel het verlies van de bijlage 26 attesteert, wat aanwijst dat hetgeen hij verklaarde in verband met het verlies van spullen na vrijmaking van het park waar hij verbleef klopt en wat aannemelijk maakt dat hij ook de taskara is verloren.

2.1.2. Aangaande zijn werkelijke achtergrond en leefsituatie, verwijst verzoeker naar de documenten die hij aangebracht heeft tijdens zijn asielprocedure en die de activiteiten van S.Q. aantonen. Verzoeker brengt een handgeschreven brief bij, die door vijf personen werd ondertekend en waarin wordt verklaard dat hij de zoon is van M.I. en de kleinzoon van A. en dat zijn broer S. heet, dat verder de ondergetekenden in de brief verklaren dat S. een paar jaren geleden werkzaam was voor het Afghaans

nationaal leger en dat hij nu als tolk werkt, dat hij en zijn broer door de taliban in de streek niet met rust worden gelaten. Ondergetekenden menen, volgens verzoeker, om deze redenen dat hij daardoor noodgedwongen was om naar het buitenland te vertrekken. Verzoeker wijst er op dat deze verklaring zijn familiebanden en de omstandigheden waarin hij in zijn geboortestreek diende te leven ten gevolge van de activiteiten van zijn broer, toelicht.

2.1.3. Betreffende de affiniteit die hij vertoont met de omgeving waar hij zijn leven doorbracht, verwijst hij naar zijn taskara teneinde te bewijzen dat hij wel degelijk afkomstig is uit het district Deh Bala (Haska Mina), dat hiermee genoegzaam wordt aangetoond dat de beweringen dat hij onvoldoende affiniteit zou vertonen met de regio waarvan hij afkomstig is, niet correct zijn.

2.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Volgens verzoeker zijn er elementen, onder verwijzing naar de stukken 2, 3, 4 en 5 die hij toevoegt, die zowel de herkomst, de familiebanden en de problemen die daaruit voortvloeien toelichten en die aantonen dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar Afghanistan, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade en hij zich niet onder bescherming van dat land kan plaatsen, dat hij vroeg of laat door de taliban zal worden aangehouden gelet op de activiteiten van zijn broer.

2.3. *In fine* van zijn verzoekschrift vraagt verzoeker in hoofdorde om de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te hervormen en hem de hoedanigheid van vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet toe te kennen en in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet toe te kennen.

2.4. Als bijlage bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker, volgens de opsomming in zijn inventaris, volgende documenten:

- kopie van de taskara en bijhorende beëdigde vertaling
- kopie van bewijs van aangifte van verlies van het document bijlage 26 op datum van 25 november 2011
- kopie van bewijzen omtrent de activiteiten van S.Q. bij het Afghaans Nationale leger, alsook het begeleidend schrijven aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen
- kopie van getuigenverklaring en bijhorende beëdigde vertaling

2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *a.w.*, nr. 204). Het is de taak van de asielzoeker om de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Het is de taak van de asielinstanties om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De ongelooftwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongelooftwaardige verklaringen.

2.7. Gebaseerd op de verklaringen van verzoeker, zoals die terug te vinden zijn in het gehoorverslag van 18 september 2013, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal terecht stelde dat aan verzoekers beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof gehecht wordt omdat hij geen correct zicht biedt op zijn identiteit, zijn werkelijke achtergrond en leefsituatie en omdat uit zijn verklaringen blijkt dat hij weinig affiniteit vertoont met de omgeving waarvan hij verklaart dat hij er zijn ganse leven heeft doorgebracht.

2.7.1. Waar verzoeker stelt dat hij ter staving van zijn identiteit en herkomst zijn taskara voorlegt en aldus een inspanning heeft gedaan om zijn identiteit te staven en dat zijn taskara bewijst dat hij daadwerkelijk afkomstig is uit zijn geboortestreek zoals voor de DVZ verklaard, wijst de Raad er vooreerst op dat documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geenszins geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen omtrent zijn herkomst. De door verzoeker neergelegde taskara kan dan ook geen afbreuk doen aan de vaststelling dat aan verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn herkomst geen geloof kan worden gehecht. Bovendien stelt de Raad vast dat het uiterst bevreemdend is dat verzoeker die verklaarde dat zijn taskara werd opgestuurd naar België na het interview bij de DVZ doch dat hij hem verloor bij een schoonmaak van het park waar hij verbleef, nu wel een kleurenkopie van een taskara kan voorleggen. Het is immers, zoals de commissaris-generaal terecht stelde in de bestreden beslissing, merkwaardig dat verzoeker geen pogingen ondernam, nadat zijn taskara, volgens zijn verklaringen, werd weggegooid, om andere documenten te bekomen die zijn verklaringen over zijn identiteit ondersteunen. Verzoeker was immers in de mogelijkheid om andere documenten te bekomen per mail van zijn broer twee à tweeëneenhalve maand voor het interview op het CGVS op 18 september 2013. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker, indien hij nog over een kleurenkopie van zijn taskara beschikte, deze pas heden kan voorleggen, nu hij de taskara zelf, volgens zijn verklaringen, reeds verloren zou zijn bij een opruim van het park ten laatste op 25 november 2011, de datum van het door hem voorgelegde bewijs van verlies van zijn bijlage 26, zelfde ogenblik waarop hij beweert zijn taskara te zijn kwijt gespeeld. Desbetreffend wijst de Raad er nog op dat uit het attest over het verlies van de bijlage 26, afgeleverd op 25 november 2011, geenszins kan afgeleid worden dat verzoeker ook andere documenten, waaronder zijn taskara, verloor. Gelet op voorgaande, kan verzoeker, door het voorleggen van een kleurenkopie van zijn taskara, geenszins zijn identiteit en herkomst staven. Verzoeker kan dan ook niet gevolgd worden dat door het neerleggen van zijn taskara, teneinde te bewijzen dat hij wel degelijk afkomstig is uit het district Deh Bala (Haska Mina), genoegzaam wordt aangetoond dat de beweringen dat hij onvoldoende affiniteit zou vertonen met de regio waarvan hij afkomstig is, niet correct zijn.

2.7.2. In zoverre verzoeker, aangaande zijn werkelijke achtergrond en leefsituatie, verwijst naar de documenten die hij aangebracht heeft tijdens zijn asielprocedure en die de activiteiten van S.Q. staven, verwijst de Raad naar de motieven dienaangaande in de bestreden beslissing. Deze motieven worden door verzoeker niet betwist.

Waar verzoeker verwijst, als toelichting bij zijn verklaringen omtrent zijn familiebanden en de omstandigheden waarin hij in zijn geboortestreek diende te leven ten gevolge van de activiteiten van zijn broer, naar een handgeschreven brief waarin wordt verklaard dat hij de zoon is van M.I. en de kleinzoon van A. en dat zijn broer S. heet en dat S. een paar jaren geleden werkzaam was voor het Afghaans nationaal leger en dat hij nu als tolk werkt, dat hij en zijn broer door de taliban in de streek niet met rust worden gelaten en dat hij daardoor noodgedwongen was om naar het buitenland te vertrekken, wijst de Raad er opnieuw op dat documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat er geenszins geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen omtrent de identiteit van zijn broer en de activiteiten van zijn broer bij het leger. De door verzoeker neergelegde brief kan dan ook geen afbreuk doen aan de vaststelling dat aan verzoekers verklaringen met betrekking tot de identiteit van zijn broer en de activiteiten van zijn broer bij het leger geen geloof kan worden gehecht. Bovendien blijkt het document een handgeschreven brief te zijn waardoor deze om het even wie en waar kan geschreven zijn.

2.8. Uit verzoekers verweer blijkt aldus dat hij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om deze weigeringsmotieven ook maar enigszins te ontcrachten. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te stellen, waar hij echter in gebreke blijft. Immers, in wezen komt verzoeker niet verder dan het

voorleggen van nieuwe documenten betreffende zijn identiteit en de familieband en de gebeurtenissen die volgens zijn verklaringen geleid hebben tot zijn vlucht, doch daarmee deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht. De motieven van de bestreden beslissing worden geenszins met concrete argumenten betwist.

2.9. De Raad merkt verder op dat het van belang is te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Overigens is er geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Ook is het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. De Raad benadrukt dat de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over zijn afkomst zodat er evenmin duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst.

Verzoeker verhindert zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/38/EG van de Raad van 29 april 2004).

Een kandidaat-vluchteling heeft immers de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Hoger bleek dat verzoeker niet de waarheid vertelde over zijn werkelijke verblijfplaats(en) voor zijn vertrek in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor.

Door zijn gebrekkige medewerking op dit punt verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade die hij mogelijk zou lopen.

Immers, door het feit dat verzoeker geen reëel zicht biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan subsidiaire bescherming niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, nr. 3412(c)).

2.10. Verzoekers opmerking dat hij zich niet onder bescherming van Afghanistan kan plaatsen, dat hij vroeg of laat door de taliban zal worden aangehouden gelet op de activiteiten van zijn broer, is dan ook niet relevant.

2.11. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De opgeworpen schendingen kunnen derhalve niet weerhouden worden.

2.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

2.13. In zoverre verzoeker de 'vernietiging' (middelen tot vernietiging) vordert van de bestreden beslissing, wijst de Raad erop dat slechts hij de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf april tweeduizend veertien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER